

ARREST VAN HET HOF (TWEEDE KAMER)
VAN 21 FEBRUARI 1979 ¹

N. G. J. Schouten BV
tegen Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten
(verzoek om een prejudiciële beslissing
ingediend door het College van Beroep voor het Bedrijfsleven)

„Dag van invoer”

Zaak 113/78

Samenvatting

Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Granen — Heffing welke op de dag van invoer geldt — Begrip „dag van invoer” — Uitlegging — Objectieve criteria — Niet aan de importeur toe te rekenen gebeurtenissen — Geen invloed (Verordening van de Raad nr. 120/67, artikel 15, lid 1)

De „dag van invoer” als bedoeld in artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67 kan niet een dag zijn gelegen vóór die waarop de waren op de door de bevoegde nationale autoriteiten aangewezen plaats zijn aangebracht om deze in staat te stellen een daadwerkelijke en doeltreffende douanecontrole van de waren te verrichten.

Een vertraging bij de verzending van de waren als gevolg van niet aan de importeur toe te rekenen gebeurtenissen kan geen invloed hebben op de uitlegging die aan „dag van invoer” in de zin van genoemde bepaling moet worden gegeven.

In zaak 113/78,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 117 EEG-Verdrag van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, in het aldaar aanhangig geding tussen

N. G. J. SCHOUTEN BV, te Gießen,

¹ — Procestaal: Nederlands.

en

HET HOOFDPRODUKTSCHAP VOOR AKKERBOUWPRODUKTEN,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67 van de Raad van 13 juni 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (PB van 1967, blz. 2269),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, kamerpresident, P. Pescatore en A. Touffait, rechters,

advocaat-generaal: G. Reischl

adjunct-griffier : J. A. Pompe

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop en de krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut-EEG ingediende schriftelijke opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten en de schriftelijke behandeling

Luidens artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67 van de Raad van 13 juni 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (PB van 1967, blz. 2269) is de toe te passen invoerheffing „die welke op de dag van invoer geldt”.

Verzoekster in het hoofdgeding, N. G. J. Schouten BV, heeft in 1975 een partij maïs en een partij maïsglutenvoermeel — pellets (deze beide partijen hierna aan te duiden als: de partijen maïs), afkomstig uit de Verenigde Staten, op het grondgebied van de Gemeenschap ingevoerd.

De partijen maïs waren in New Orleans ingeladen in het m. s. Rona Star, dat voor dat doel door verzoekster was gecharterd. De kapitein van het schip had zij opdracht gegeven uiterlijk op 14 februari 1975 om 06.00 uur het anker te lichten, opdat de partijen maïs *uiterlijk*

op 28 februari 1975 te Rotterdam zouden worden ingevoerd.

Door allerlei tegenspoed kon het schip de „South West Pass” eerst op 15 februari 1975 doorvaren.

Verzoeksters cargadoor Spedico BV was 72 uur van tevoren door de kapitein van de Rona Star op de hoogte gesteld, dat het schip op 28 februari 1975 om ongeveer 04.00 uur zou aankomen. Terstond na ontvangst van die mededeling is Spedico voor het schip een ligplaats gaan zoeken. Alleen de Europoort Boei 3 kwam daarvoor in aanmerking. Daar lag nog het m. s. Mobil Daylight, dat echter in de ochtend van 28 februari 1975 zou vertrekken. Zolang dat schip de haven nog niet was ingevaren, mocht de Rona Star van de havenautoriteiten niet binnenvaren. De Rona Star ging buiten de havenpiers voor anker in afwachting van het vertrek van Mobil Daylight. Dat vertrek werd herhaaldelijk wegens machinestoring uitgesteld.

Het graanfactor/expediteurbedrijf Gebrs. van Es te Rotterdam, dat voor verzoekster de douaneformaliteiten zou vervullen, heeft met betrekking tot de partijen mais — blijkens de daarop aangebrachte stempels op 27 februari 1975 — vijf in artikel 7 van de beschikking bedoelde invoerformulieren ingediend en heeft nog op 28 februari 1975 de aangiften ten invoer bij de douane ingediend, welke aangiften op diezelfde datum zijn afgestempeld. Op al deze documenten is 28 februari 1975 als verwachte datum van invoer vermeld.

Pas om ongeveer 21 uur kon de Mobil Daylight vertrekken, om ongeveer 21.15 uur voer het de haven uit en eerst toen kon de Rona Star binnenvaren. Om ongeveer 23.30 uur kwam er een ambtenaar van de douanediens aan boord. Deze heeft nog op 28 februari 1975 onder meer de zogenaamde „generale verklaring” aanvaard door daarop te vermelden „Gezien voor inkling” met datumstempel 28 februari 1975. De ambtenaar is daartoe eerst overgegaan, nadat hij de

specificatie van de voor inkling aangegeven goederen, vermeld op de zogenaamde volgijs, had vergeleken met de specificaties vermeld op het aan boord van de Rona Star aanwezige ladingmanifest.

De Rona Star lag eerst op 1 maart om ongeveer 01.15 uur volledig afgemeerd aan Europoort Boei 3. Nadat een employé van de Gebrs. van Es door de douanesectie 5 in de gelegenheid was gesteld om de betrokken goederen in de morgen van de 1e maart 1975 vrij te verladen, ontving deze employé in de loop van die dag van de zijde van die sectie de mededeling dat de Rona Star, naar uit het logboek van dat schip was gebleken, niet op 28 februari doch eerst op 1 maart 1975 volledig was afgemeerd.

Op grond van die laatste omstandigheid heeft de douanediens te Rotterdam — naar het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, de Nederlandse rechter bij wie het hoofdgeding aanhangig is gemaakt, tevens als vaststaande aanneemt — bij toezending van de betrokken invoerformulieren door een daarop geplaatste aantekening aan het Hoofdprodukschap voor Akkerbouwprodukten, verweerder in het hoofdgeding, te kennen gegeven dat als dag van invoer niet 28 februari 1975 ware aan te merken, zoals

uit het eerder daarop geplaatste stempel zou kunnen worden begrepen, doch 1 maart 1975. De nationale rechter acht dit ondanks de betwisting door verzoekster op grond van een vergelijking met de — op dezelfde partijen betrekkelijke — invoer- of voorfixatiecertificaten voldoende aannemelijk.

Verweerder heeft de door de douane vastgestelde datum aangehouden en aan verzoekster op 1 mei 1975 een verzamelnota doen toekomen, waarbij aan verzoekster ingevolge verordening nr. 120/67 een heffing werd opgelegd, berekend naar de op 1 maart 1975 geldende drempelprijs, welke HFL 3,79 per kg hoger lag dan de op 28 februari 1975 geldende prijs.

Het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, alwaar verzoekster beroep heeft ingesteld tegen een besluit van verweerder tot afwijzing van haar verzoek 28 februari 1975 als „dag van invoer” van de partijen mäs te beschouwen, heeft bij uitspraak van 2 mei 1978 de behandeling van het geding geschorst en het Hof van Justitie verzocht om een prejudiciële beslissing inzake de volgende vragen:

- „1. Brengt een juiste uitleg van artikel 15 van verordening nr. 120/67 mee dat als „dag van invoer”, als in lid 1 van dat artikel bedoeld, onder geen omstandigheden kan worden aangenomen een dag gelegen vóór die, waarop de betreffende produkten zijn aangebracht op een plaats die door de douanediens, belast met het in ontvangst nemen van aangiften ten invoer en de overige invoerdocumenten, is aanvaard?
2. Indien deze vraag ontkennend moet worden beantwoord, brengt een juiste uitleg van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67 dan mee dat als dag van invoer geldt of kan gelden de datum waarop voor per schip aangevoerde produkten zowel door de douane een generale verklaring is afgegeven, waardoor die produkten

tot binnengekomen douanegoederen zijn aangemerkt, alsook door de douane de aangiften ten invoer in ontvangst zijn genomen evenals de overige invoerdocumenten, zulks in een situatie waarin die produkten uitsluitend en alleen niet zijn aangebracht op de in vraag 1 genoemde plaats, omdat die plaats door externe, niet aan de importeur en de zijnen toe te rekenen oorzaken, daartoe niet beschikbaar was?”

De verwijzingsuitspraak is op 10 mei 1978 ingeschreven in het register van het Hof.

Krachtens artikel 20 van 's Hofs EEG-Statuut zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door verzoekster, de Nederlandse regering en de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

De Nederlandse regering is, bij schrijven neergelegd op 10 oktober 1978, akkoord gegaan met verwijzing van de zaak naar de Tweede Kamer. De Commissie heeft niet uitdrukkelijk om behandeling voor het plenum van het Hof verzocht. Het Hof heeft daarop bij beschikking van 10 oktober 1978 de zaak verwezen naar de Tweede Kamer.

Het Hof (Tweede Kamer) heeft, op rapport van de rechterrapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

II — Schriftelijke opmerkingen, ingediend krachtens artikel 20 van 's Hofs EEG-Statuut

Verzoekster in het hoofdgeding wijst er voor wat de eerste vraag betreft op, dat het Hof in zijn arrest in de zaak 113/75, Frecassetti (Jurispr. 1976, blz. 983) heeft beslist dat de dag van invoer bedoeld onder meer in artikel 15 van verordening nr. 120/67, de datum (is) waarop de aan-

gifte ten invoer van de waren door de douane wordt aanvaard (r.o. 7 en dictum onder 1), zulks na te hebben overwogen (r.o. 4) dat die aanvaarding niet mag plaatsvinden voordat de goederen op de door de douane voor de inkling aangewezen plaats zijn aangekomen en de vereiste documenten zijn overgelegd.

In casu staat vast dat die aangifte door de douane is aanvaard op 27 en afgestempeld op 28 februari 1975, en dat de Rona Star met de desbetreffende goederen op 28 februari 1975 binnen de Nederlandse territoriale wateren en vervolgens binnen het Rotterdamse havengebied was gekomen, en dat op deze 28 februari 1975 de douane aan boord was en schip met lading heeft ingeklaard.

Volgens verzoekster is er geen kracht van wet hebbende Nederlandse of communautaire bepaling, die toentertijd voorschreef dat slechts de plaats waar een schip lag afgemeerd kon gelden of worden aanvaard dan wel aangewezen als plaats van inkling van deszelfs lading.

Ook staat vast dat de Rona Star uitsluitend als gevolg van niet aan haar toe te rekenen omstandigheden niet op 28 februari 1975 afgemeerd lag op Europoort Boei 3.

De ratio van de EEG-landbouwregeling, de eigen logica van de douaneprocedure, de praktische eisen van de douaneadministratie, de belangen van de importeur van maïs uit derde landen, de Nederlandse wetsbepalingen, het feitelijke gebeuren voor en op 27 en 28 februari 1975 met de Rona Star, ten slotte ook de redelijkheid van het geval en het rechtsbeginsel van gelijke behandeling in alle Lid-Statens, terwijl toentertijd *ongelijkheid* daarin bestond, en het rechtsbeginsel dat eventuele fouten van de (douane-)administratie niet op de belasting- of heffingsplichtige behoren te worden afgewenteld, al deze gegevens hadden het College van Beroep ertoe kunnen en moeten nopen 28 februari 1975 in casu als invoerdag aan te merken.

Althans brengen zij mede, dat een teleologische zowel als doelmatige en redelijke uitlegging van voornoemd artikel 15 van verordening nr. 120/67 in de omstandigheden van het voorliggende geval medebrengt dat op de eerste vraag moet worden geantwoord, dat de dag van invoer in de zin van artikel 15 van verordening nr. 120/67 kan liggen vóór de dag van afgemeerd liggen in een Lid-Staat van een zeeschip komend van buiten de EEG.

Althans ware de eerste vraag ontkennend te beantwoorden, waarna de tweede vraag aan de orde komt, die, gezien het bovenstaande, aldus ware te beantwoorden, dat in een situatie als de onderhavige als dag van invoer geldt of kan gelden de dag waarop voor de in te voeren goederen een zogenaamde generale verklaring door de douane is afgegeven en waarop de aangiften ten invoer en de overige invoerdocumenten door de douane in ontvangst zijn genomen.

Volgens de *Nederlandse regering* is met betrekking tot per schip aangevoerde goederen het volledig afmeren van het schip het enige objectief vast te stellen moment van het aanbrengen van de goederen. De nationale douanevoorschriften sluiten daarop aan.

In casu was het betreffende schip eerst om 01.15 uur van de 1e maart 1975 volledig afgemeerd, zodat vanaf dat tijdstip de douane in staat was daadwerkelijk controle op de zich aan boord bevindende goederen uit te oefenen. Derhalve moest automatisch de per 1 maart geldende verhoogde heffing worden toegepast, zoals deze terecht op het invoercertificaat was vermeld. Dit moge in het onderhavige geval hard of zelfs formalistisch voorkomen, in wezen werkt de hantering van een objectieve norm bij de beoordeling of het aanbrengen van de goederen vóór of ná 00.00 uur heeft plaatsgevonden neutraal, de ene keer ten voordele, de andere keer ten nadele van de belanghebbenden.

Op de eerste vraag antwoordt de Nederlandse regering daarom dat als „dag van invoer” onder geen omstandigheden een dag kan worden aangenomen gelegen vóór de dag waarop de goederen zijn aangebracht.

De Nederlandse regering acht het niettemin opportuun ook op de tweede vraag in te gaan. Zij is van mening dat de aanvaarding door de douane van de aangifte ten invoer, bepalend voor de dag van invoer, pas blijvend rechtsgevolg krijgt nadat de goederen zijn aangebracht op de losplaats, dat wil zeggen de plaats waar de invoerformaliteiten worden vervuld. Het eerder aanvaarden van de generale verklaring, hetgeen door andere ambtenaren geschiedt dan die welke met de verificatie zijn belast, staat hier los van. Deze aanvaarding heeft ook een geheel ander doel, te weten het brengen van de goederen onder een algemeen douanestelsel waaronder zij naar de losplaats worden gebracht, zodat douanecontrole op de goederen mogelijk wordt. In ieder geval mag daaruit niet worden afgeleid dat toen reeds met de verificatie is begonnen of had kunnen zijn begonnen. Voor de bepaling van de dag van invoer is het doen van de generale verklaring dan ook irrelevant.

De Nederlandse regering merkt op dat de desbetreffende communautaire verordeningen voor wat de bepaling van de dag van invoer aangaat, geen bepalingen omtrent overmacht inhouden, en zij concludeert dat naar aanleiding van de tweede vraag moet worden geantwoord dat overmachtsomstandigheden als door de nationale rechter geconstateerd, geen verandering kunnen brengen in het uitgangspunt dat als „dag van invoer” geen andere dag kan worden aangenomen dan de dag waarop de goederen zijn aangebracht.

Met betrekking tot de eerste vraag is de *Commissie* van mening dat bij het zoeken naar een interpretatie van artikel 15 van verordening nr. 120/67 allereerst moet worden vastgesteld dat het gaat om een communautair begrip, dat op grond van het gemeenschapsrecht moet worden uitgelegd en niet om een verwijzing naar nationale wetgeving.

Zij wijst in de eerste plaats op het — ook door het Hof van Justitie in zijn arrest-Frecassetti gelegde — nauwe verband tussen bedoelde bepaling en het douanerecht; dit laatste is op communautair niveau geharmoniseerd door 's Raads richtlijn van 30 juli 1968 inzake harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot 1) het aanbrengen bij de douane van goederen die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen en 2) de voorlopige opslag van deze goederen (PB van 1968, L 194, blz. 13). De Commissie wijst met name op artikel 2 van deze richtlijn, luidende:

- „1. Alle goederen die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen of die afkomstig zijn uit een op het grondgebied van de Gemeenschap gelegen vrije zone, zijn onderworpen aan de controle van de douane.
2. Zij moeten onmiddellijk langs de door de bevoegde nationale autoriteiten aangewezen weg aan een douanekantoor of op een andere door deze autoriteiten aangewezen en onder toezicht van de douane staande plaats worden aangebracht.”

Uit bovengenoemde bepalingen kan worden afgeleid dat de in te voeren waren noodzakelijkerwijze fysiek aanwezig dienen te zijn om ingevoerd te kunnen worden op het douanegebied van de Gemeenschap. Van een effectieve douanecontrole kan slechts sprake zijn indien de douane een overzicht kan hebben over deze goederen. Ook het doen van de aangifte — bedoeld om goederen welke niet reeds onder een douanestelsel staan of terstond onder een douanestelsel worden gebracht, onder de verantwoordelijkheid van de douane te brengen — veronderstelt de aanwezigheid van de goederen. Uit het bovenstaande is de gevolgtrekking te maken dat onder de „dag van invoer” in geen geval mag worden verstaan een moment dat ligt vóór dat waarop de goederen daadwerkelijk aanwezig zijn.

Ook het Hof van Justitie gaat in zijn arrest-Frecassetti uit van de fysieke aanwezigheid van de waren als voorwaarde voor de mogelijkheid om deze in te voeren.

Indien men zoekt naar de doelstelling van artikel 15, lid 1, van de verordening, dan blijkt aan de ene kant dat het feit dat de douane een zekere controle en verantwoordelijkheid uitoefent over de goederen in kwestie, de eis met zich meebrengt van de fysieke aanwezigheid van de goederen. Als een ander oogmerk dat de bepaling van artikel 15 tracht te verwezenlijken, moet worden beschouwd een min of meer precieze vaststelling op

grond van objectieve criteria van het moment dat bepalend is voor de dag van invoer en dus voor de hoogte van de heffing. De nauwkeurige vaststelling van dit moment en de mogelijkheid om dit op objectieve wijze te doen zijn nodig voor het scheppen van voldoende rechtszekerheid.

De Commissie is derhalve van mening dat de eerste vraag aldus moet worden beantwoord, dat onder geen omstandigheden kan worden aangenomen als dag van invoer in de zin van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67 een dag, gelegen vóór die waarop de betreffende goederen zijn aangebracht aan een douanekantoor of op een andere door deze autoriteiten aangewezen en onder toezicht van de douane staande plaats.

Het zich bevinden op deze laatste plaats dient het mogelijk te maken dat de douane een zekere controle op de goederen kan uitoefenen. Dit is geen kwestie van recht, maar van feitelijke situatie. De Commissie zou het eens kunnen zijn met het standpunt, ingenomen door de Nederlandse regering, dat wanneer het gaat om per schip aangevoerde goederen, de douane dient te eisen dat het betreffende schip volledig is afgemeerd. Dit afmeren kan natuurlijk zowel zijn aan een kade als aan een boei voor de wal in afwachting van het verkrijgen van een plaats om te lossen.

De Commissie merkt op dat het eerste gedeelte van de tweede vraag suggereert dat de waren in casu toch onder een zekere controle van de douane waren gekomen. Door de aanvaarding door de douane van een generale verklaring, welke volgens de Nederlandse bepalingen dient om aangifte tot inkleding te doen, worden de goederen onder een douanestelsel gebracht. Een dergelijke

aanvaarding impliceert geenszins dat de goederen dan ook onder de controle van de douane zijn gekomen.

Wat betreft het eventuele beroep op overmacht, meent de Commissie dat zelfs in de door de nationale rechter geschetste omstandigheden een externe, niet aan de importeur en de zijnen toe te rekenen oorzaak niet mag leiden tot een eventuele verschuiving van de dag van invoer. Het risico van een eventueel te laat arriveren van de in te voeren goederen hoeft niet door de Gemeenschap te worden gedragen. De gemeenschapswetgeving geeft de importeurs de mogelijkheid zich financieel in te dekken tegen het risico van een latere invoer dan voorzien. Artikel 15, lid 2, van verordening nr. 120/67 (thans verordening nr. 2727/75) voorziet in een mogelijkheid van prefixatie van de heffing. De toe te passen heffing is in dat geval die geldende op de dag waarop de aanvraag wordt gedaan.

De Gemeenschap bevindt zich aldus niet in een situatie zoals door het Hof is vastgesteld in zijn arrest van 11 juli 1978 (zaak 6/78, *Union Française de céréales*, Jurispr. 1978, blz. 1675).

Op grond van het bovenstaande stelt de Commissie voor de vragen van het Col-

lege van Beroep te beantwoorden als volgt:

Onder dag van invoer als bedoeld in artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67 kan niet worden verstaan een dag gelegen vóór die waarop de betreffende produkten zijn aangebracht op een plaats die door de douanediens ten daartoe is aanvaard. Deze plaats dient zodanig te zijn, dat de douanediens een controle kan uitoefenen over de betrokken waren.

Externe, niet aan de importeur toe te rekenen oorzaken kunnen geen aanleiding zijn om van bovengenoemde regel af te wijken.

III — Mondelinge behandeling

Verzoekster in het hoofdgeding, vertegenwoordigd door R. Hooghoudt, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ten deze vertegenwoordigd door H. Bronkhorst als gemachtigde, hebben mondelinge opmerkingen gemaakt.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 25 januari 1979 conclusie genomen.

In rechte

- 1 Bij beschikking van 2 mei 1978 heeft het College van Beroep voor het Bedrijfsleven krachtens artikel 177 EEG-Verdrag twee vragen gesteld over de uitlegging van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67 van de Raad van 13 juni 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (PB van 1967, blz. 2269), volgens welk artikel de toe te passen invoerheffing „die (is) welke op de dag van invoer geldt.”
- 2 Deze vragen zijn gerezen in een geschil over de bepaling van de heffing die van toepassing is op een partij maïs en een partij maïsglutenvoermeel (pel-

lets), afkomstig uit de Verenigde Staten en per schip — door verzoekster in het hoofdgeding gecharterd — via de haven van Rotterdam ingevoerd.

- 3 Blijkens het dossier bevond dit schip, waarvoor een ligplaats was gereserveerd aan Europoort Boei 3, zich op 28 februari 1975 in het havengebied van Rotterdam in afwachting van het — herhaaldelijk uitgestelde — vertrek van een ander schip dat op de gereserveerde ligplaats lag. Het gecharterde schip kon weliswaar op 28 februari vóór middernacht de Rotterdamse haven binnenvaren, doch lag eerst op 1 maart 1975 tegen 01.15 uur volledig afgemeerd aan Europoort Boei 3.
- 4 Evenwel staat vast dat in de nacht van 28 februari een douaneambtenaar aan boord van het schip is gekomen en vóór middernacht een „generale verklaring” heeft aanvaard door daarop de aantekening „gezien voor inkleding” met datumstempel van 28 februari 1975 te plaatsen, nadat hij de specificaties van de voor inkleding aangegeven goederen, zoals vermeld op de zogenaamde volglijt, had vergeleken met de specificaties vermeld op het aan boord van het schip aanwezige ladingmanifest. Volgens de — niet bestreden — toelichting van de Nederlandse regering heeft deze „generale verklaring” slechts tot doel de goederen onder een algemeen douanestelsel te brengen, waaronder zij worden aangebracht op de plaats waar de werkelijke douanecontrole kan plaatsvinden.
- 5 Rekening houdend met de omstandigheid dat het schip eerst op 1 maart 1975 volledig lag afgemeerd, heeft de douane te Rotterdam verzoekster meegedeeld dat deze datum als dag van invoer moest worden aangemerkt. Het Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten, verweerder in het hoofdgeding, heeft de door de douane vastgestelde datum aangehouden en verzoekster op 1 mei 1975 een verzamelnota doen toekomen waarbij haar uit hoofde van verordening nr. 120/67 een heffing werd opgelegd, berekend naar de op 1 maart 1975 geldende drempelprijs, welke HFL 3,79 per kg hoger lag dan die per 28 februari 1975.

- 6 De nationale rechterlijke instantie, waarbij verzoekster beroep heeft ingesteld tegen verweerders besluit tot afwijzing van haar verzoek om bij het vaststellen van de heffing 28 februari 1975 als „dag van invoer” in de zin van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67 aan te houden, heeft de volgende prejudiciële vragen gesteld:
- „1. Brengt een juiste uitleg van artikel 15 van verordening nr. 120/67 mee dat als „dag van invoer”, als in lid 1 van dat artikel bedoeld, onder geen omstandigheden kan worden aangenomen een dag gelegen vóór die, waarop de betreffende produkten zijn aangebracht op een plaats die door de douanedienst, belast met het in ontvangst nemen van aangiften ten invoer en de overige invoerdocumenten, is aanvaard?
 2. Indien deze vraag ontkennend moet worden beantwoord, brengt een juiste uitleg van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67 dan mee dat als dag van invoer geldt of kan gelden de datum waarop voor per schip aangevoerde produkten zowel door de douane een generale verklaring is afgegeven, waardoor die produkten tot binnengekomen douanegoederen zijn aangemerkt, alsook door de douane de aangiften ten invoer in ontvangst zijn genomen evenals de overige invoerdocumenten, zulks in een situatie waarin die produkten uitsluitend en alleen niet zijn aangebracht op de in vraag 1 genoemde plaats, omdat die plaats door externe, niet aan de importeur en de zijnen toe te rekenen oorzaken, daartoe niet beschikbaar was?”
- 7 In het arrest van 15 juni 1976 (zaak 113/75, Frecassetti, Jurispr. 1976, blz. 983) heeft het Hof erop gewezen dat de landbouwheffing ertoe dient het verschil tussen de wereldmarktprijs en de hogere gemeenschapsprijs te overbruggen, hoofdzakelijk is bedoeld ter bescherming en stabilisatie van de gemeenschappelijke markt en met name moet verhinderen dat prijsschommelingen op de wereldmarkt binnen de Gemeenschap doorwerken; de met de toepassing der heffingen belaste instanties, of dit nu de douane is dan wel het bevoegde interventiebureau, mogen de bepaling van de heffing dan ook niet verleggen naar een tijdstip vóór of na de in de communautaire bepalingen bedoelde datum.
- 8 Luidens artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67, is de toe te passen invoerheffing „die welke op de dag van invoer geldt.” Dit wil zeggen, de

dag waarop de aangifte ten invoer van de waren door de douane wordt aanvaard. Deze aanvaarding mag echter niet plaatsvinden voordat de waren, ook al zijn zij reeds onder een algemeen douanestelsel gebracht, zijn aangekomen op de plaats die de douane voor het verrichten van de controle en de inklaring heeft aangewezen.

- 9 In die geest bepaalt richtlijn nr. 68/312/EEG van de Raad juli 1968 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot: 1) het aanbrengen bij de douane van goederen die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen, 2) de voorlopige opslag van deze goederen (PB van 1968, L 194, blz. 13), in artikel 2, lid 1, dat „alle goederen die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen . . . zijn onderworpen aan de controle van de douane” en, in lid 2, dat „zij . . . onmiddellijk langs de door de bevoegde nationale autoriteiten aangewezen weg aan een douanekantoor of op een andere door deze autoriteiten aangewezen en onder toezicht van de douane staande plaats (moeten) worden aangebracht.”
- 10 Op de eerste vraag moet derhalve worden geantwoord dat de „dag van invoer” als bedoeld in artikel 15 van verordening nr. 120/67, niet kan zijn een dag gelegen vóór die waarop de waren op de door de bevoegde nationale autoriteiten aangewezen plaats zijn aangebracht om deze in staat te stellen een daadwerkelijke en doeltreffende douanecontrole van de waren te verrichten.
- 11 In de tweede plaats wordt gevraagd of de „dag van invoer” als bedoeld in bovengenoemd artikel, kan worden uitgelegd als de datum van de generale verklaring, in het geval dat de waren door niet aan de importeur en de zijnen toe te rekenen oorzaken niet op de door de douane aangewezen plaats konden worden aangebracht.
- 12 De uitlegging die in het antwoord op de eerste vraag aan het begrip „dag van invoer” is gegeven, berust op objectieve criteria. Gebeurtenissen zoals die welke zich in het onderhavige geval hebben voorgedaan, onverschillig of zij al dan niet afhankelijk zijn van de wil van de importeur, kunnen niet afdoen aan het bestaan van objectief vastgestelde feiten.

- 13 De tweede vraag is derhalve aldus te beantwoorden, dat niet aan de importeur toe te rekenen gebeurtenissen geen invloed kunnen hebben op de uitlegging die aan „dag van invoer” in de zin van artikel 15, lid 1 van verordening nr. 120/67 moet worden gegeven.

Kosten

- 14 De kosten door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening van haar opmerkingen bij het Hof gemaakt, kunnen niet voor vergoeding in aanmerking komen. Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

uitspraak doende op de door het College van Beroep voor het Bedrijfsleven bij beschikking van 2 mei 1978 gestelde vragen, verklaart voor recht:

1. De „dag van invoer” als bedoeld in artikel 15, lid 1, van verordening nr. 120/67 van de Raad van 13 juni 1967, kan niet een dag zijn gelegen vóór die waarop de waren op de door de bevoegde nationale autoriteiten aangewezen plaats zijn aangebracht om deze in staat te stellen een daadwerkelijke en doeltreffende douanecontrole van de waren te verrichten.
2. Niet aan de importeur toe te rekenen gebeurtenissen kunnen geen invloed hebben op de uitlegging die aan „dag van invoer” in de zin van genoemde bepaling moet worden gegeven.

Mackenzie Stuart

Pescatore

Touffait

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op eenentwintig februari negentienhonderdnegenenzeventig.

De griffier

A. Van Houtte

De president van de Tweede Kamer

A. J. Mackenzie Stuart